

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 1

1. Cezary W. poznał na dyskotecce Monikę S. W rozmowie z nią dowiedział się, że tydzień wcześniej ukończyła czternaście lat. Poprosił ją o podanie numeru telefonu komórkowego. Powiedział, że jest „wplywowym człowiekiem” i może jej w przyszłości pomóc w znalezieniu dobrej pracy. Monika S. podała mu swój numer telefonu komórkowego, a on podał jej swój numer telefonu. Trzy dni później Cezary W. przesłał do Moniki S. SMS –a, w którym zaproponował jej spotkanie w hotelu i odbycie stosunku płciowego. Dodał, że jej dobrze zapłaci. W ciągu kilku następných dni przesłał jej kolejne SMS –y o podobnej treści. Monika S. nie była zainteresowana spotkaniem i nie odpowiadała na SMS –y. Wówczas Cezary W. przesłał jej kilka SMS –ów, w których prosił ją o udzielenie odpowiedzi. W ostatnim SMS –ie zagroził, że zamieści w internecie zdjęcie, które zrobił jej na dyskotecce telefonem komórkowym, gdy całowała się ze starszym mężczyzną. Monika S. przestraszyła się tej groźby, ponieważ rzeczywiście całowała się na dyskotecce ze starszym mężczyzną. Opowiedziała o wszystkim rodzicom, którzy zawiadomili Policję.
Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Cezarego W.
2. Sylwester S. odbywał karę 8 lat pozbawienia wolności. Razem z nim w celi byli osadzeni Grzegorz T. i Bogdan J., którzy codziennie używali wobec niego słów wulgarnych, grozili mu pozbawienia życia, zmuszali do wykonywania czynności, które winni sami wykonać. Często uderzali go pięściami i kopali po całym ciele. Kazali mu śpiewać. Uderzali kijem po nogach. Sylwester S. doznał dwukrotnie obrażeń, które naruszyły czynności narządów jego ciała na okres poniżej 7 dni. Stan taki utrzymywał się przez dwa miesiące. O zachowaniach Grzegorza T. i Bogdana J. wiedziało dwóch oddziałowych zatrudnionych w zakładzie karnym oraz wychowawca, ale nie podjęli w związku z tym żadnych działań. Dopiero interwencja dyrektora zakładu karnego przerwała ten proceder. Dyrektor dowiedział się o powyższej sytuacji na skutek doniesienia jednego z osadzonych.
Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Grzegorza T., Bogdana J., oddziałowych i wychowawcy.
3. Jerzy S. został ukarany za wykroczenie na karę grzywny w wysokości 1 500 złotych. Po uprawomocnieniu się wyroku wezwano go do uiszczenia grzywny. Jerzy S. stracił jednak pracę i był na utrzymaniu matki, która pobierała niską emeryturę. Zwrócił się zatem do kolegów o pożyczkę, ale ci odmówili. W tej sytuacji Jerzy S. usiadł z gitarą w okolicach dworca PKP. Grał i śpiewał piosenki. Postawił przed sobą tekturowe pudełko, a obok kartkę z informacją o tym, że jest bezrobotny i zbiera pieniądze na grzywnę, którą sąd niesłusznie wymierzył mu za wykroczenie, którego nie popełnił.
Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Jerzego S.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 2

1. W zbliżających się wyborach Roman M. był kandydatem na burmistrza. Jego konkurentem był ubiegający się o drugą kadencję dotychczasowy burmistrz Ferdynand S. Sondáže wskazywały, że nieznacznie, ale jednak większość wyborców chce zagłosować na Romana M. Dwa tygodnie przed wyborami Józef G. spotkał się z Romanem M. i powiedział mu, aby wycofał swoją kandydaturę na burmistrza. Oświadczył jednocześnie, że jeżeli tego nie uczyni, to w prasie ukaże się artykuł, w którym opisany zostanie jego romans z Barbarą D., a m.in. ich spotkania w jednym z hoteli. Roman M. nie wycofał swojej kandydatury, choć prawdą było, że miał romans z Barbarą D. i ukrywał to przed swoją żoną. Okazało się, że Józef G. spotkał się z Romanem M. na prośbę Ferdynanda S., który w ten sposób chciał zastraszyć kontrkandydata. Artykuł się nie ukazał, ale w trakcie głosowania Józef G. nakłonił kilkanaście osób do pobrania kart do głosowania i wyniesienia ich poza lokal i oddania jemu. Każdemu z nich zapłacił za to 50 złotych. Karty te wypełnił Józef D. (stawiając znak x w kratce przy nazwisku Ferdynanda S.) i wrzucił do urny przy oddawaniu własnego głosu.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Ferdynanda S. i Józefa G.

2. Leszek S. został skazany prawomocnym wyrokiem sądu na karę roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Po odbyciu połowy kary został warunkowo przedterminowo zwolniony z odbycia reszty kary. W okresie próby zapadł prawomocny wyrok sądu, którym skazano Leszka C. za przestępstwo na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Przypisany mu jednak tym wyrokiem czyn został popełniony zanim zapadł wyrok, którym orzeczono wobec niego karę roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Nadto w okresie próby wynikającego z warunkowego przedterminowego zwolnienia Leszek S. popełnił przestępstwo i prawomocnym wyrokiem sądu wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Leszek S. złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego i połączenie wszystkich wymienionych wyżej kar. Co istotne, w okresie próby i dalszych 6 miesięcy nie zdołano odwołać warunkowego przedterminowego zwolnienia, o którym mowa na wstępie.

Czy wskazane wyżej kary podlegają połączeniu, a jeżeli tak to w jakim rozmiarze kara łączna może być orzeczona? Proszę uzasadnić swoje stanowisko.

3. Sylwester S. zajmował się sprzedażą choinek w okresie świątecznym. Był duży popyt i sprzedawał wszystkie drzewka, które legalnie zakupił. Chcąc jednak zwiększyć swój zysk udał się nocą do lasu państwowego i wyciął tam trzy drzewka o łącznej wartości 380 złotych. Sprzedał je wśród znajomych, którzy wiedzieli, że uzyskał je nielegalnie.
- Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Sylwestra S. oraz jego znajomych, którzy kupili od niego drzewka.**

ZESTAW NR 3

1. Tadeusz S. wraz z kolegami wypił sporą ilość piwa. Jeden z kolegów Sławomir D. zaczął go nakłaniać, aby wziął swój motorower i pojechał do sklepu po kolejne piwa. Tadeusz S. zgodził się. Wsiadł na motorower i pojechał. Poruszał się dość ruchliwymi ulicami miasta. W pewnym momencie przystąpił do wyprzedzania rowerzysty. Zbyt jednak się do niego zbliżył i w efekcie potracił go kierownicą. Rowerzysta upadł i doznał obrażeń naruszających czynności narządów jego ciała na okres powyżej 7 dni. Tadeusz S. widząc co się stało pojechał dalej i gwałtownie skręcił w ulicę w prawo, ale nie zapanował nad pojazdem i uderzył w prawidłowo zaparkowany na chodniku samochód. Szkada w samochodzie wyniosła 7 000 złotych. We krwi Tadeusza S. stwierdzono obecność alkoholu o stężeniu 1,2 promila. Prokurator postawił mu zarzut popełnienia jednego przestępstwa kwalifikowanego z art. 177 § 1 k.k. (spowodowanie wypadku) w zb. z art. 157 § 1 k.k. (spowodowanie obrażeń u rowerzysty) w zb. z art. 288 § 1 k.k. (szkada w samochodzie) i w zb. z art. 178a § 1 k.k. (stan nietrzeźwości) w zw. z art. 11 § 2 k.k. Sąd skazał Tadeusza S. za tak kwalifikowane przestępstwo na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby i orzekł wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 lat.

Dokonaj oceny trafności wyroku sądu.

2. Julian D. przechodził wieczorem obok restauracji. Nagle zauważył, że jeden mężczyzna przewraca drugiego na ulicę i przytrzymując go nakazuje mu, aby się nie ruszał. Julian D. postanowił pomóc leżącemu mężczyźnie i uderzył pięścią w głowę tego, który go przewrócił. Korzystając z tej okazji, leżący mężczyzna wstał i biegiem oddalił się z miejsca zdarzenia. Mężczyzna, którego Julian D. uderzył chciał za nim biec, ale Julian D. zaczął go kopać po nogach, aby mu to uniemożliwić. Wówczas mężczyzna uderzył pięścią w twarz Juliana D. Okazało się, że mężczyzna, który uciekł chwilę wcześniej napadł na kobietę i próbował ją okraść. Uderzony przez Juliana D. mężczyzna, którym był Jerzy M., stanął w obronie kobiety i próbował zatrzymać sprawcę. Na skutek ciosów Juliana D. doznał on obrażeń naruszających czynności narządów jego ciała na okres powyżej siedmiu dni. Takich samych obrażeń doznał Julian D. na skutek uderzenia Jerzego M.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Juliana D. i Jerzego M.

3. Eryk B. i Remigiusz D. byli studentami. Razem wynajmowali mieszkanie. Remigiusz D. posiadał skuter, który parkował przed blokiem. Kiedy wyjechał na kilka dni Eryk B. bez jego zgody jeździł skuterem na uczelnię i na zakupy. Po powrocie Remigiusz D. dowiedział się o tym od znajomych. Zdenerwował się i zawiadomił o tym Policję, która skierowała do sądu wnioski o ukaranie Eryka B. za wykroczenie z art. 127 k.w.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 4

1. Grzegorz S. został prawomocnie skazany na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. W postępowaniu wykonawczym wykonanie tej kary zostało odroczone. W okresie odroczenia Grzegorz S. popełnił dwa przestępstwa, za które został skazany odrębnymi wyrokami. Za pierwsze z przestępstw wymierzono mu karę 3 miesięcy ograniczenia wolności, a za drugie wymierzono mu na podstawie art. 37b jednocześnie karę 3 miesięcy pozbawienia wolności i karę 6 miesięcy ograniczenia wolności. Oba wyroki uprawomocniły się. Grzegorz S. złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego i połączenie wszystkich wyżej wymienionych kar. W momencie orzekania przez sąd Grzegorz S. odbywał karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie było wcześniej odroczone.

Czy wskazane wyżej kary podlegają połączeniu, a jeżeli tak to w jakim rozmiarze kara lub kary łączne mogą być orzeczone? Proszę uzasadnić swoje stanowisko.

2. Natalia S., jako nauczycielka w Liceum Ogólnokształcącym w W., była odpowiedzialna za przygotowanie przedstawienia wigilijnego. Zgodnie z ustalonym przez nią scenariuszem, cztery siedemnastoletnie uczennice miały być przebrane za anioły. Dostarczyła im więc wykonane przez siebie skrzydła. Do ich wykonania użyła tektury, waty i kleju. Skrzydła zostały przypięte do stroju na plecach dziewczynek. Uczennice te otrzymały też wkłady do zniczy oraz zapalniczki. Początkowo miały zasiadać w na widowni w piątym rzędzie (mniej więcej w środkowej części rzędu). Rzędów było dziesięć, a w każdym z nich trzydzieści krzeseł. W pewnym momencie przedstawienia miały wstać, wejść na scenę, ustawić się przodem do widowni i zapalić wkłady do zniczy. Przebieg przedstawienia i moment zapalenia zniczy został im dokładnie przedstawiony przez Natalię S. Ze scenariuszem została też zapoznana dyrektorka Janina B., która wyraziła zgodę na przedstawienie. Niestety w trakcie przedstawienia jedna z uczennic zapaliła wkład do znicza podczas wychodzenia z rzędu i przez nieuwagę dotknęła wkładem skrzydła znajdujące się na plecach koleżanki. W następstwie tego skrzydła zapaliły się i uczennica doznała poparzeń, które skutkowały ciężkim uszczerbkiem na zdrowiu.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Natalii S. i Janiny B.

3. Jan W. udał się do sklepu spożywczego – samoobsługowego. W pewnym momencie schował pod kurtkę 3 czekolady o łącznej wartości 66 złotych. Dostrzegł to pracownik obsługi i poprosił go na kontrolę. Wówczas Jan W. wybiegł ze sklepu. Uciekając wbiegł na ulicę. Jego nagłe wtargnięcie na jezdnię zmusiło kierującego samochodem marki Opel do nagłego hamowania i odbicia kierownicą w prawo. W efekcie kierujący Opłem uderzył w inny zaparkowany samochód. Szkody w obu samochodach nie przekroczyły 800 złotych.

Dokonaj karno – prawnej oceny zachowania Jana W.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 5

1. Nikodem B. był świadkiem rozboju, którego dokonał jego kolega Jarema D. Po dyskotecę zaatakował on przechodzącego ulicą mężczyznę. Uderzył go kilkakrotnie pięściami, a gdy upadł zabrał mu z kieszeni portfel, w którym było 600 złotych. Nikodem B. widział też, że inny z kolegów nagrał telefonem komórkowym przebieg rozboju. Mimo, że skrytykował Jaremę D. za to co uczynił, to jednak zgodził się przyjąć na przechowanie portfel z pieniędzmi. Po dwóch dniach Nikodem B. dowiedział się z prasy, że Policja zatrzymała osobę podejrzaną o dokonanie przedmiotowego rozboju. Zatrzymanym był Dominik C. Pokrzywdzony podczas okazania stwierdził, że Dominik C. jest bardzo podobny do napastnika, ale nie jest pewny, czy to był on. Niemniej dwie inne osoby wskazały na Dominika C. Byli to przypadkowi przechodnie, którzy po prostu pomyli go z Jaremą D. Byli bowiem oni do siebie podobni. W sprawie w charakterze świadka został też przesłuchany Nikodem B. Zeznał on, że był na miejscu zdarzenia, ale nie wie kto był sprawcą rozboju. Takie same zeznania złożył przed sądem. Dominik C. został skazany za rozbój, mimo że się do niego nie przyznawał.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Nikodema B.

2. Jakub S. był ordynatorem jednego z oddziałów w Samodzielnym Szpitalu Publicznym. Z uwagi na duże obłożenie oddziału, sporządzona została lista oczekujących. Na liście tej znajdował się m.in. Leszek B. Jego przyjęcie na oddział miało nastąpić za cztery miesiące. Leszek B. udał się do prywatnego gabinetu Jakuba S. i poprosił go o wcześniejsze przyjęcie na oddział i zaproponował mu za „załatwienie tej sprawy” 600 złotych. Jakub S. zgodził się i przyjął pieniądze. W swojej dokumentacji wykazał zarazem, że Leszek B. był u niego dwukrotnie z wizytą w prywatnym gabinecie i za każdym razem zapłacił 300 złotych. Po zakończeniu leczenia na oddziale Leszek B. nie był zadowolony z jego wyników. Udał się zatem na Policję i zażądał ścigania Jakuba S. za oszustwo. Chodziło o to, że przyjął od niego 600 złotych, ale nie zagwarantował odpowiedniego poziomu leczenia. Opisał zarazem przebieg wydarzeń. Policja posiadała już informacje o zaistniałej sytuacji, które dzień wcześniej przekazał im Jakub S., który postanowił je ujawnić, ponieważ obawiał się, że Leszek B. go uprzedzi – bo takie właśnie działania zapowiedział opuszczając szpital.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Jakuba S. i Leszka B.

3. Jan T. prowadził rozlewnię win. W pewnym momencie zabrakło mu znaków akcyzy, które powinny być przyklejone na butelkach. Ze swoimi dwoma stałymi odbiorcami umówił się, że dostarczy im wino bez znaków akcyzy. Poprosił, aby przechowali wino w swoich magazynach, a on w późniejszym czasie przywiezie znaki akcyzy i zostaną one naklejone na butelki. Ci zgodzili się, ale Jan T. w umówionym czasie nie przywiózł znaków akcyzy, mimo że zapłacili mu za towar. Odbiorcy zażądali, aby Jan T. zwrócił im pieniądze i odebrał wina. **Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Jana T. i osób, które zdecydowały we wskazanych firmach o zakupie win bez znaków akcyzy.**

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 6

1. Dariusz B. został skazany trzema wyrokami, i tak:
 - pierwszym wyrokiem za dwa przestępstwa na kary 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz 6 miesięcy pozbawienia wolności, które zostały sprowadzone do kary łącznej roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,
 - drugim wyrokiem za dwa przestępstwa na kary po roku pozbawienia wolności, które zostały sprowadzone do kary łącznej roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
 - trzecim wyrokiem na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, która to kara na podstawie art. 75a § 1 k.k. została prawomocnie zamieniona na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności.

Zakładając, że żadne z powyższych przestępstw nie zostało popełnione po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania innej kary oraz zakładając, że kary za wymienione przestępstwa nie zostały wykonane w całości (podlegają wykonaniu) proszę wskazać, które z kar podlegają połączeniu i w jakim rozmiarze kara łączna może być orzeczona? Proszę uzasadnić swoje stanowisko.
2. Dariusz S. został prawomocnie skazany za przestępstwo z art. z art. 284 § 1 k.k. na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Został również, na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązany do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę kwoty 12 000 złotych na rzecz pokrzywdzonego w terminie sześciu miesięcy od uprawomocnienia się wyroku. Kurator sądowy Tadeusz B. w sprawozdaniu z objęcia dozoru oraz w sprawozdaniu z zakończenia dozoru potwierdził wykonanie przez skazanego w całości obowiązku naprawienia szkody, mimo że dysponował dokumentami, z których wynikało, że uiścił z tego tytułu na rzecz pokrzywdzonego tylko kwotę 3 000 złotych. Tadeusz B. uczynił to na prośbę kuzynki skazanego Eweliny G., która w ramach rewanżu zaprosiła go na kolację i poszła z nim na dyskotek.

Dokonaj prawnie – karnej oceny zachowania Tadeusza B. i Eweliny G.
3. Jan W. został oskarżony o to, że działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, złożył w odpowiednim urzędzie skarbowym zeznanie podatkowe za rok 2012 r., w którym wprowadził pracowników urzędu skarbowego w błąd, przy użyciu stwierdzającej nieprawdę umowy co do dokonania darowizny na rzecz Chrześcijańskiego Kościoła, doprowadzając w ten sposób Skarb Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, a rozporządzenie to miało polegać na zaniżeniu należnego podatku dochodowego od osób fizycznych o kwotę 30 000 złotych, tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

Oceń zasadność postawionego zarzutu.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 7

1. Osiemnastoletni Damian S. był rozczarowany tym, że szesnastoletnia Ewa D. zerwała z nim. Postanowił się zemścić, gdy zobaczył ją na spacerze z innym chłopakiem. Wydrukował 200 kartek o rozmiarze A4 z wizerunkiem jej twarzy i napisem: „Jestem łatwą dziewczyną i czekam na oferty”. Podał też numer jej telefonu komórkowego. Kartki porozklejał w nocy w widocznych miejscach na osiedlu, gdzie zamieszkiwała Ewa D. Czynności te powtarzał co tydzień. Z tego powodu Ewa D. spotykała się z uszczypliwymi uwagami kolegów i koleżanek. Otrzymywała też niestosowne telefony. Bardzo to przeżywała. Przez dwa tygodnie wagarowała. Unikała kontaktów z przyjaciółmi. Rodzice zawiadomili Policję, która przyłapała Damiana S. na gorącym uczynku. Do tego momentu udało mu się czterokrotnie rozwiesić kartki z wizerunkiem twarzy Ewy D. i wspomnianym napisem. Dzień przed zatrzymaniem Ewa D. zażyła dużą ilość tabletek, które znalazła w domowej apteczce. Chciała popełnić samobójstwo, ale okazało się, że zażycie tych tabletek, nawet w dużej ilości, nie mogło skutkować jej zgonem. Niemniej doznała rozstroju zdrowia na okres powyżej 7 dni.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Damiana S.

2. Marek W. nadużywał alkoholu. Z tego powodu stracił pracę. Posiadał dwójkę małoletnich dzieci, których utrzymaniem w rzeczywistości zajmowała się jego żona Helena W. Marek W. od około roku nie łożył na utrzymanie rodziny. Nie zajmował się w ogóle dziećmi. Podczas nieobecności żony w domu zabrał z jej portfela 600 złotych (pochodzące z wynagrodzenia za pracę), które przeznaczył na alkohol. Żona zawiadomiła o tym Policję. Z zemsty Marek W. wyrzucił przez okno telewizor o wartości 800 złotych, który uległ zniszczeniu. Z kolei Helena W. sprzedawała bez zgody i wiedzy męża odtwarzacz płyt CD o wartości 600 złotych, a uzyskane pieniądze przeznaczyła na utrzymanie rodziny. Zarówno telewizor, jak i odtwarzacz płyt CD zostały nabyte w trakcie trwania małżeństwa.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Marka W. i Heleny W.

3. Fryderyk S. zaproponował współpracę Andrzejowi B. w zakresie przemytu amfetaminy. Stwierdził, że jest to bardzo dochodowy interes. Zadaniem Andrzeja B. było przygotowanie specjalnych skrytek w swoim samochodzie, w których miała być umieszczana amfetamina. Andrzej B. miał zawozić narkotyki do Niemiec lub Francji, gdzie byłby on odebrany. Nadto Andrzej B. miał odbierać pieniądze za amfetaminę i przywozić Polski. Za jeden kurs otrzymywałby 1 500 złotych plus koszty benzyny i utrzymania. Andrzej B. zgodził się i przygotował samochód, ale Fryderyk S. zrezygnował ze współpracy.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Fryderyka S. i Andrzeja B.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 8

1. Andrzej S., Damian D. i Leszek W. postanowili okradać groby z kwiatów i zniczy, a następnie sprzedawać skradzione przedmioty na miejscowym targowisku. W ciągu pięciu dni okradli 45 grobów. Zabrali kwiaty i znicze o łącznej wartości 2 200 złotych, przy czym wartość przedmiotów zabranych z jednego grobu nie przekraczała 60 złotych. Trzy miesiące wcześniej Andrzej S. opuścił zakład karny, gdzie odbył karę roku pozbawienia wolności za posiadanie broni palnej bez wymaganego zezwolenia. Z kolei Damian D. dwa lata wcześniej opuścił zakład karny, gdzie odbył karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na poczet tej kary zaliczono mu, na podstawie art. 417 k.p.k., okres 5 miesięcy tymczasowego aresztowania odbytego w innej sprawie, w której został uniewinniony. Natomiast Leszek W. poinformował Policję o dokonanych kradzieżach kwiatów i zniczy z grobów (podał wszystkie istotne informacje) oraz wskazał na Damiana D. i Andrzeja S., jako osoby z nim współdziałające. Policja posiadała już te informacje, ale Leszek W. o tym nie wiedział.

Dokonaj prawnie – karnej oceny zachowania Andrzeja S., Damiana D. i Leszka W. Czy Andrzej S. i Damian D. działali w warunkach recydywy i czy wobec Leszka W. winna być zastosowana instytucja z art. 60 § 3 k.k. (zakładając, że przed sądem był konsekwentny w swoich wyjaśnieniach)?

2. Jan W. pokłócił się ze swoją żoną Bożeną W. Byli wówczas sami w mieszkaniu. W trakcie kłótni Jan W. powiedział do żony: „zabije ciebie i twojego brata”. Jan W. zdenerwował się tym, że żona oświadczyła mu, że chce się z nim rozwieść. Do tej decyzji przekonał ją jej brat Kamil F. Bożena W. przestraszyła się tej groźby. Jan W. wypowiadając cytowane słowa był bowiem bardzo wzburzony i agresywny. Trzymał w ręku nóż. Niespodziewanie zjawił się w ich mieszkaniu Kamil F. Wszedł, ponieważ drzwi od mieszkania nie były zamknięte na klucz. Widząc co się dzieje ruszył w kierunku Jana W. i złapał go za rękę, w której trzymał on nóż. Jan W. mocno szarpnął ręką i wyrwał ją z uścisku Kamila F. Przy oswobodzaniu ręki spowodował jednak ranę na dłoni Kamila F. Obrażenie to naruszyło czynności narządów jego ciała na okres poniżej 7 dni. Jan W. nakazał Kamilowi F. opuszczenie mieszkania, ale ten powiedział, że zostanie. Wówczas Jan W. oświadczył, że jeżeli nie wyjdzie to poderżnie gardło jego siostrze. Zarówno Bożena W., jak i Kamil F. przestraszyli się też groźby.

Dokonaj prawnie – karnej oceny zachowania Jana W.

3. Ryszard D. i Robert W. pracowali w Holandii. Obywatel Niemiec Thomas S. nakłonił ich do przewiezienia z Holandii do Francji 2 kg. marihuany. W ciągu kolejnych trzech miesięcy na zlecenie Thomasa S. przewieźli jeszcze czterokrotnie marihuanę. Za każdym razem były to 2 kg. Za jeden kurs otrzymywali 600 euro do podziału. Po ostatnim kursie Ryszard D. i Robert W. zakupili od Thomasa S. kilogram marihuany i przewieźli do Francji, gdzie sprzedali mężczyźnie, który wcześniej odbierał od nich marihuanę.

Dokonaj prawnie – karnej oceny zachowania Ryszarda D. i Roberta W.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 9

1. Jan K. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 20 lutego 2009 r. został skazany za przestępstwo z art. 204 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności. Karę tę odbył w okresie od 21 marca 2009 r. do 21 marca 2010 r. W lutym 2015 r. Jan K. spotkał się ze swoim dobrym kolegą Piotrem M. Uzgodnili, że pod pozorem rzekomego wyjazdu do Anglii pożyczą od Pawła N. i Mariusza O. pieniądze. Ustalili też, że obiecują im, że pieniądze zwrócą po trzech miesiącach, gdy wrócą z Anglii. Skłamią również, iż mają tam załatwioną dobrą pracę. W rzeczywistości nie mieli zamiaru zwracać pieniędzy wyżej wymienionym. Jan K. i Piotr M. zrealizowali swój plan. W dniu 19 marca 2015 r. spotkali się z Pawłem N. a 24 marca 2015 r. z Mariuszem O. Od każdego pożyczyci 1 000 złotych. Każdy z nich wziął po 1 000 złotych i przeznaczyci je na własne potrzeby, w szczególności na alkohol.

Dokonaj prawo – karnej oceny zachowania Jana K. i Piotra M.

2. Funkcjonariusz Policji Kazimierz H. od wielu lat znał Dominika B., który wielokrotnie był notowany w związku z popełnionymi przestępstwami. Dominik B. kilka miesięcy wcześniej napisał skargę na Kazimierza H. wskazując na jego brutalność podczas wykonywania czynności. Skarga nie została uwzględniona, ponieważ Kazimierz H. wszystkiemu zaprzeczył, a jego koledzy potwierdzili prezentowaną przez niego wersję. W dniu 18 czerwca 2016 r. Kazimierz H. wraz z innym funkcjonariuszem Bogdanem S. dokonali zatrzymania Dominika B. Zatrzymanie miało mieć rzekomo związek z podejrzeniem popełnienia przez niego rozboju na miejscowej stacji benzynowej. Policjanci wiedzieli, że Dominik B. nie popełnił tego czynu, ponieważ sprawca został nagrany na kamerze z monitoringu. Postanowili jednak zemścić się na Dominiku B. za wcześniej złożoną skargę. Po zatrzymaniu zawieźli go w odludne miejsce, gdzie kazali mu się rozebrać do naga i robić przysiady oraz pompki. Przykładali mu broń do głowy i grozili zastrzeleniem. Po godzinie odjechali. Zostawili Dominika B. na miejscu zdarzenia.

Dokonaj prawo – karnej oceny zachowania Kazimierza H. i Bogdana S.

3. Mirosław W. i Michał S. wracali nocą z dyskoteki. Poruszali się motocyklem, który prowadził Michał S., choć na dyskotecę spożywał alkohol. Motocykl nie był oświetlony, ponieważ światła były zepsute. W pewnym momencie zbliżyli się do skrzyżowania. Na sygnalizatorze było dla nich zapalone światło czerwone. W tym czasie na skrzyżowaniu nie było innych pojazdów. Mirosław W. zaczął krzyczeć do kolegi „jedź nie przejmuj się światłami, nic się nie stanie”. Michał S. uległ jego namowom i przejechał skrzyżowanie. Chwilę później zostali zatrzymani przez patrol Policji. Okazało się, że Michał S. miał we krwi 0,3 promila alkoholu i prowadził motocykl mimo orzeczonego przez sąd zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Dokonaj prawo – karnej oceny zachowania Michała S. i Mirosława W.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 10

1. Krzysztof K. nakłonił Jana W. do zarejestrowania na swoje nazwisko firmy, która miała prowadzić działalność gospodarczą na terenie całego kraju, polegającą na sprzedaży, także za pośrednictwem internetu, samochodów używanych oraz sprzętu RTV i AGD. Jan W. zarejestrował taką firmę oraz zawarł z bankiem umowę na prowadzenie rachunku bankowego dla tej firmy i otrzymał kartę bankomatową służącą do pobierania pieniędzy zgromadzonych na rachunku. Całość dokumentów dotyczących rejestracji firmy i umowy z bankiem, w tym kartę bankomatową, przekazał Krzysztofowi K., który za opisaną „usługę” wręczył mu 3 000 złotych. Jan W. nie interesował się dalej działalnością firmy. To Krzysztof K. wynajął lokal, umieścił w nim komputery, zaopatrzył się w telefon prepaid („na kartę”) i przystąpił do pozorowania sprzedaży za pośrednictwem portalu internetowego sprzętu RTV i AGD, a na stronie internetowej umieścił oferty sprzedaży używanych samochodów po relatywnie niskich cenach. W rzeczywistości jednak nie dysponował żadnym towarem, a jego celem było pozyskanie na konto kwot pieniężnych za oferowany sprzęt i zaliczek za samochody od osób, które zawierzyły fałszywym ogłoszeniom. Po uzyskaniu pieniędzy wycofywał je z konta i przerywał kontakt z niedoszłymi kontrahentami. Łącznie uzyskał w ten sposób 300 000 złotych.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Krzysztofa K. i Jana W.

2. Krystian S. prowadził zakład naprawy samochodów. Ryszard N., który był pracownikiem zakładu zauważył, że jeden z podnośników do kół psuje się i istnieje niebezpieczeństwo, że nie utrzyma uniesionego samochodu. Poinformował o tym Krystiana S., który przyznał, że „podnośnik szwankuje”, ale nakazał pracownikom jego używanie. Zaznaczył, że dotychczas jeszcze się nic nie stało, to przez kilka dni chyba też się nic nie stanie, a w przyszłym tygodniu kupi nowy podnośnik. Następnego dnia podnośnik „nie wytrzymał” i opadający samochód złamał nogę jednemu z pracowników. Krystian S. zawiózł go do szpitala. Nie zgłosił jednak wypadku przy pracy. Poprosił zarazem pracownika, aby „nie robił rabanu”. Obiecał mu to wynagrodzić. Pracownik zgodził się.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Krystiana S.

3. Zdzisław S. wraz z żoną i małoletnim synem wybrali się na wycieczkę rowerową. Po pokonaniu kilkunastu kilometrów zatrzymali się i urządzili sobie piknik na łące. W pewnym momencie podszedł do nich Witold M., który był właścicielem łąki i zażądał, aby natychmiast opuścili jego teren. Zdzisław S. i jego żona odmówili. Po chwili do Witolda M. dołączyło jego dwóch dorosłych synów. Oświadczyli, że zabierają rowery i „będą one do odbioru na ich posesji po uiszczeniu opłaty w kwocie 100 złotych”. Zgodnie z zapowiedzią rowery zabrali - mimo protestów Zdzisława S. i jego żony.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Zdzisława S i jego żony oraz Witolda M. i jego synów.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 11

1. Marcin K. posiadał skaner częstotliwości radiowych, który doprowadzał do zagłuszenia sygnału fal radiowych pilotów sterujących centralnym zamkiem w samochodach. Uruchamiał skaner, gdy kierujący opuszczali pojazd i na pilocie naciskali przycisk „zamknij”. Pojazd wówczas nie zamykał się, choć kierujący byli przekonani, że jest on zamknięty. W ten sposób Marcin K. dostawał się do wnętrza luksusowych samochodów i zabierał stamtąd wartościowe przedmioty. Łącznie dokonał sześć takich kradzieży. Wartość skradzionych przedmiotów na szkodę właścicieli samochodów kształtowała się od 150 do 380 złotych.

Dokonaj karno – prawnej oceny zachowania Marcina K.

2. Siedemnastoletnia Karolina S. zaszła w ciążę z Adamem B., który był od niej starszy o 15 lat. Miał też żonę i dwójkę dzieci. Informacja o ciąży przestraszyła Adama B., ponieważ ukrywał on swój romans z Karoliną S. Po kilku dniach zaproponował Karolinie S. pomoc w usunięciu ciąży. Zapewnił, że znajdzie lekarza i pokryje wszystkie koszty. Stwierdził, że jest to najlepsze rozwiązanie. W przeciwnym razie i ona i on będą mieli „złamane życie”. Karolina S. nie zgodziła się i oświadczyła, że postanowiła o wszystkim powiedzieć rodzicom, którzy na pewno jej pomogą w wychowaniu dzieci, a od Adama B. oczekuje tylko płacenia alimentów. Adam B. poprosił ją, aby zaczekała jeszcze tydzień i zastanowiła się nad jego propozycją. Karolina S. przystała na to. Po dwóch dniach podszedł jednak do niej na ulicy Adam B. i poprosił, aby spotkała się z nim wieczorem. Tak też się stało. Udali się na spacer, w trakcie którego rozmawiali o zaistniałej sytuacji. Adam B. zaprowadził ją na wiadukt. Pod wiaduktem, 8 metrów niżej, biegnęły tory kolejowe. W pewnym momencie Adam B. zaszedł Karolinę S. od tyłu, chwycił ją na wysokości bioder i przerzucając nad barierką zrzucił w dół. Adam B. oddalił się z miejsca zdarzenia. Był przekonany, że Karolina S. nie żyje. Okazało się jednak, że przeżyła, ale doznała ciężkiego uszczerbku na zdrowiu i straciła ciążę.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Adama B.

3. Michał D. był uczniem drugiej klasy Liceum Ogólnokształcącego w W. Na koniec roku szkolnego nauczycielka języka polskiego Dorota S. wystawiła mu z tego przedmiotu ocenę niedostateczną. Nie uzyskał zatem promocji do następnej klasy. Swoim rodzicom powiedział, że nauczycielka się na niego uwzięła i traktowała go niesprawiedliwie. Józef D., ojciec Michała D., postanowił zemścić się na Dorocie S., która mieszkała w bloku i to w tej samej klatce schodowej, w której on zamieszkiwał. Przez kilka dni co noc podchodził do jej drzwi i mocno w nie uderzał rękami, a następnie uciekał do swojego mieszkania. Dorota S. budziła się i nie mogła zasnąć. Bardzo się bała. Zawiadomiła Policję. Uderzanie w drzwi budziło też inne osoby, które posiadały mieszkania na tej klatce schodowej.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Józefa D.

ZESTAW NR 12

1. Jerzy T. prowadził zakład usług transportowych. Paweł S. i Roman D. zażądali, aby płacił im 4 000 złotych miesięcznie, a w zamian oni „zapewnią mu ochronę”. Zapowiedzieli jednocześnie, że jeżeli nie podporządkuje się ich żądaniu to jemu, jego żonie lub dzieciom może stać się jakaś krzywda. Mogą na przykład „wpaść pod koła samochodu” albo „zostać pobitym przez nieznanych sprawców”. Jerzy T. przestraszył się tych gróźb i przez pierwsze trzy miesiące płacił im 4 000 złotych. Zaprzestał wypłacania tej kwoty, ponieważ miał kłopoty finansowe. Paweł S. i Roman D. w odwecie zaatakowali idącą ze szkoły córkę Jerzego T. Siłą zaciągnęli ją do samochodu i zawieźli do położonego nad jeziorem domku letniskowego, gdzie zamknęli ją w jednym z pokoi. Następnie telefonicznie skontaktowali się z Jerzym T. Powiedzieli, że „mają jego córkę” i jeżeli w ciągu 24 godzin nie dostarczy im 20 000 złotych to więcej jej nie zobaczy. Jerzy T. pożyczył pieniądze od znajomego i dostarczył je Pawłowi S. i Romanowi D., a oni wypuścili jego córkę, która nie odniosła żadnych obrażeń, ale na skutek zaistniałych wydarzeń przez kilka miesięcy korzystała z pomocy psychologa.

Dokonaj prawo – karnej oceny zachowania Pawła S. i Romana D.

2. Adam W. zaprosił swoją koleżankę Renatę S. na kolację do swojego domu. Wypili sporo alkoholu. Odbyli dobrowolnie stosunek płciowy. Okazało się, że Adam W. zaplanował to i wszystko nagrał kamerą, którą miał ukrytą w sypialni. Po kilku dniach Adam W. pokazał Renacie S. nagranie. Powiedział jednocześnie, że teraz „będzie jego niewolnicą i będzie musiała być mu posłuszna”, bo w przeciwny razie zamieści nagranie w internecie. Renata S. odbyła z Adamem W. jeszcze trzy stosunki seksualne. Uczyniła to tylko dlatego, że obawiała się, iż Adam W. spełni swoją zapowiedz. Ostatecznie postanowiła jednak zawiadomić Policję i poinformowała o tym Adama W., który zdenerwował się i oświadczył, że jeżeli nie wycofa swojego zawiadomienia, to powinna „przestać wychodzić z domu”.

Dokonaj prawo – karnej oceny zachowania Adama W.

3. Tadeusz L. urządzał co tydzień w czwartek pokera w swoim domu. W grze brało udział od czterech do sześciu osób. Uczestnicy grali na pieniądze. Stawki były dość wysokie. Tadeusz L. nie brał udziału w grze. Udostępniał tylko lokal oraz kupował alkohol oraz przekąski za co uczestnicy gry zwracali mu pieniądze. Nadto za udostępnienie lokalu otrzymywał od nich każdorazowo 300 złotych.

Dokonaj prawo – karnej oceny zachowania Tadeusza L.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 13

1. Szesnastoletnia Monika W. zaszła w ciążę, którą ukrywała przed rodziną i znajomymi. Zwierzyła się tylko swojej najlepszej koleżance siedemnastoletniej Dominice R. Monika W. była w depresji. Często płakała. Zaczęła myśleć o samobójstwie. Obawiała się reakcji swoich rodziców, gdy dowiedzą się o ciąży. Rodzice wiązali z nią duże nadzieje, ponieważ była bardzo dobrą uczennicą. Monika W. była przekonana, że rodzice będą rozczarowani i nie będą chcieli jej pomóc – „pozostawią ją samej sobie”. O swoich rozterkach opowiadała Dominice R. W trakcie jednej z rozmów Monika W. poprosiła Dominikę R. o dostarczenie tabletek, które pozwolą jej „zakończyć ten koszmar”. Dominika R. początkowo nie chciała tego uczynić, ale ostatecznie zabrała z gabinetu ojca, który był lekarzem sporą ilość tabletek nasennych i przekazała je Monice W. Monika W. miała je zażyć następnego dnia wieczorem. Dominika R. zawiadomiła jednak rodziców Moniki W. o jej planach. Rodzice zapobiegli zażyciu przez córkę tabletek i otoczyli ją opieką. Ustalono, że zażycie przedmiotowych tabletek nie doprowadziłoby do śmierci Moniki W.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Dominiki R.

2. Ireneusz D. był oskarżony o zabójstwo. Głównym dowodem, który go obciążał były zeznania świadka anonimowego. Zlecił więc swojemu bratu Aleksandrowi D. ustalenie za wszelką cenę, kto jest świadkiem anonimowym. Aleksander D. dowiedział się, że pracownikiem kancelarii tajnej w sądzie, w którym sprawa się toczy, jest Michał L. Po kilku dniach Aleksander D. podszedł na ulicy do Michała L. i powiedział mu, że chce znać dane świadka anonimowego, który obciąża jego brata. Oświadczył też, że jeżeli nie uzyska tej informacji następnego dnia to jego żona i dziecko zostaną zastrzelone. Michał L. bardzo się przestraszył. Powszechnie wiadomym było, że Aleksander D. jest związany ze światem przestępczości zorganizowanej. Następnego dnia przejrzał akta w kancelarii i ustalił, że świadkiem anonimowym jest Eryk T. i przekazał tę informację Aleksandrowi D. Eryk T. został również zastraszony przez Aleksandra D. i w konsekwencji zmienił swoją wersję i niezgodnie z prawdą zeznał, że Ireneusz D. nie był sprawcą zabójstwa. Oświadczył też, że rezygnuje ze statusu świadka anonimowego i chce złożyć zeznania „jawnie”. Tak też się stało.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Aleksandra D. i Michała L.

3. Olga B. stała wieczorem pod restauracją i nagabywała przechodzących mężczyzn na odbycie z nią stosunku płciowego. „Usługa” miała kosztować 250 złotych. Nikt nie wyrażał zainteresowania, co nie zrażało Olgi B., która natarczywie ponawiała swoją propozycję wobec tych samych mężczyzn zachodząc im drogę. Gdy jednak odchodzili wykrzykiwała pod ich adresem słowa wulgarne, co zwracało uwagę wielu znajdujących się w pobliżu osób.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Olgi B.

ZESTAW NR 15

1. Roman S. zauważył na ławce w centrum handlowym torbę. Z torby tej wyjął 7 czeków banku PKO BP, które należały do Jana B. Jeszcze tego samego dnia wypełnił wszystkie чеки i podrobił podpis Jana B. – właściciela rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego. Następnie чеки te przedłożył w kilku placówkach wspomnianego banku. Każdy czek opiewał na kwotę 400 złotych. Wszystkie чеки zostały zrealizowane. Łącznie Roman S. uzyskał kwotę 2 800 złotych. Rok przed tym zdarzeniem Roman S. opuścił zakład karny, gdzie odbył karę 8 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 271 § 1 k.k.

Dokonaj prawo – karnej oceny zachowania Romana S.

2. W tygodniku „Y” ukazał się artykuł autorstwa Piotra W., który był zarazem redaktorem naczelnym gazety. W artykule tym dziennikarz krytykował pracę prezydenta miasta. M.in. stwierdził, że nie jest on dobrym gospodarzem, ponieważ prowadzone za jego kadencji inwestycje są zbyt drogie i przynoszą lokalnej społeczności zbyt mało korzyści. Podniósł, że zbyt mało środków przeznaczonych jest na remont lokalnych dróg oraz na uzbrajanie terenów przeznaczonych na budownictwo domków jednorodzinnych. Skrytykował również jego politykę personalną. Zdaniem dziennikarza zwolnieni zostali ludzie, którzy byli doświadczeni i dobrze wykonywali swoje obowiązki, a przyjęto ludzi niedoświadczonych, którzy dopiero się uczą. Prezydent miasta złożył prywatny akt oskarżenia, w którym zarzucił dziennikarzowi popełnienia przestępstwa z art. 212 § 1 k.k.

Czy w realiach opisanego stanu faktycznego zarzut popełnienia przestępstwa z art. 212 § 1 k.k. jest zasadny? Proszę uzasadnić swoje stanowisko.

3. Dom Kultury w R. organizował koncert charytatywny z udziałem znanych artystów. W związku z tym na słupach i tablicach ogłoszeń umieszczono plakaty, które zawierały informacje o koncercie i zachęcały do przybycia. Mirosław O. zerwał szereg tych plakatów i zniszczył. Na wielu innych plakatach umieścił nieprzyzwoite rysunki oraz wulgarne wyrazy.

Dokonaj prawo – karnej oceny zachowania Mirosława O.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 18

1. Robert T., Leszek M. i Bogdan C., działając wspólnie i w porozumieniu, dopuścili się trzech oszustw. Za każdym razem działali w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzali inne osoby w błąd i doprowadzali te osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (nie działali ze z góry powziętym zamiarem). Niemniej, w przypadku drugiego przestępstwa, aby wprowadzić w błąd pokrzywdzonego posłużyli się podrobionym dokumentem, natomiast w przypadku trzeciego przestępstwa doprowadzili pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o znacznej wartości. Robert T. w toku postępowania przygotowawczego ujawnił istotne okoliczności popełnionych przestępstw oraz wskazał osoby, które razem z nim popełniły wymienione czyny (organy ścigania nie posiadały tych informacji). Przed sądem podtrzymał swoje wyjaśnienia. Sąd skazał oskarżonych na zarzucane im trzy przestępstwa przyjmując, że stanowią one ciąg przestępstw, o którym mowa w art. 91 § 1 k.k., przy czym wobec Roberta T. zastosował art. 60 § 3 k.k.
Czy sąd słusznie przyjął ciąg przestępstw i czy słusznie zastosował wobec Roberta T. nadzwyczajne złagodzenie, o którym mowa w art. 60 § 3 k.k.? Proszę uzasadnić swoje stanowisko.
2. Andrzej B. i Ryszard W., którzy wypili znaczną ilość alkoholu, udali się w nocy na cmentarz i młotkami uszkodzili kilkanaście płyt nagrobnych. Kilka grobów polali czerwoną farbą. Ich zachowanie zauważył przechodzący koło cmentarza Marcin D. Wszedł na cmentarz i próbował powstrzymać Andrzeja B. i Ryszarda W. od dalszego niszczenia płyt nagrobnych. Pierwszego z nich chwycił za ręce i chciał wyrwać mu młotek. Ten jednak zadał mu cios pięścią w głowę. Dołączył do niego Ryszard W. i razem zaczęli okładać Marcina D. po całym ciele. Gdy upadł kopali go, a Ryszard W. zadał mu jedno uderzenie młotkiem w nogę, ale nie było to mocne uderzenie. Po pewnym czasie przestali atakować Marcina D., ale odchodząc zapowiedzieli, że pozbawią go życia, jeżeli zawiadomi organy ścigania.
Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Andrzeja B. i Ryszarda W.
3. Stanisław C. posiadał działkę ogrodową, na której gleba była słabej jakości. Uzyskiwane plony były mierne. W nocy Stanisław C. pojechał swoim ciągnikiem, do którego dołączone były dwie przyczepy, na pole Bogumiła N. Wiedział, że gleba na tym polu jest żyzna, wysokiej jakości. Przy pomocy dwóch kolegów załadował glebę z tego pola na przyczepy (wierzchnią warstwę) i przewiózł na teren swojej działki, gdzie została ona rozłożona. Zostało to uczynione bez zgody Bogumiła N.
Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Stanisława C. i jego kolegów.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 19

1. Firma „X” pobrała towar od firmy „Y” o wartości 400 000 złotych i nie zapłaciła w terminie należności. Firma „Y” uzyskała wyrok sądu, którym zasądzono na jej rzecz od firmy „X” całość tej kwoty wraz z odsetkami. Firma „X” uiściła na rzecz firmy „Y” 200 000 złotych oraz całość odsetek, co do pozostałej należności głównej zwróciła się do firmy „Y” o rozłożenie na raty. Firma „Y” nie zgodziła się. Prezes tej ostatniej firmy polecił wystąpienie do sądu o nadanie klauzuli wykonalności wspomnianemu wyrokowi. Wniosek sporządził radca prawny, który posiadał stosowne pełnomocnictwo. Prezes firmy „Y” polecił mu, aby wniosek dotyczył całości kwoty zasądzonej w wyroku, choć firma „X” uiściła część należności, o czym radca prawny został poinformowany. Prezes firmy „Y” tłumaczył to tym, że firma „X” zalega z kolejną płatnością, która dotyczy kwoty 200 000 złotych. Postępując w ten sposób zaoszczędzą czas, bo w przeciwnym razie musieli by złożyć pozew, co do tej kolejnej zaległej kwoty, a przecież i tak wyjdzie na to samo. Radca prawny zastosował się do polecenia prezesa. Sąd nałożył klauzulę wykonalności na całość kwoty wynikającej z wyroku. Sprawę przekazano do komornika, który zajął konto firmy „Y” do wysokości kwoty wynikającej z wyroku. Działania firmy „Y” doprowadziły jednak do tego, że wyegzekwowana została jedynie kwota 200 000 złotych.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania prezesa firmy „Y” i radcy prawnego.

2. Wracająca z zagranicznych wczasów Lidia W. kupiła od poznanego w samolocie mężczyzny 300 euro po dość korzystnej cenie. Były to banknoty o nominale 50 euro. Będąc już w kraju nabrała podejrzeń co do prawdziwości banknotów. Udała się więc do swojej znajomej pracującej w kantorze. Tam dowiedziała się, że wszystkie banknoty są fałszywe. Postanowiła dokonać jakiś zakupów i zapłacić wspomnianymi banknotami. Po kilku dniach pojechała do sąsiedniego miasta i tam w sklepie z odzieżą próbowała zapłacić jednym z banknotów. Sprzedawczyni zorientowała się jednak, że jest on fałszywy i zawiadomiła Policję. Lidia W. została zatrzymana. W trakcie doprowadzania do komendy policjant powiedział, że może załatwić z prokuratorem złożenie do sądu wniosku o warunkowe umorzenie postępowania, ale to będzie kosztowało 2 000 złotych. Lidia W. zgodziła się i wręczyła policjantowi 2 000 złotych. Ten jednak nawet nie próbował rozmawiać z prokuratorem i pieniądze wydał na własne potrzeby.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Lidii W. i policjanta.

3. Andrzej W. dokonał w ciągu trzech dni siedmiu kradzieży towarów w siedmiu różnych sklepach. Kradzieży tych dokonał ze z góry powziętym zamiarem. Za każdym razem kradł mienie o wartości od 20 do 100 złotych. Łączna wartość skradzionych towarów wyniosła 400 złotych. Sąd uznał, że wszystkie kradzieże stanowiły jedno wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. i umorzył warunkowo postępowanie wobec Andrzeja W. na okres 2 lat próby.

Czy rozstrzygnięcie sądu znajduje oparcie w przepisach prawa? Proszę uzasadnić swoje stanowisko.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 20

1. Jarosław B. sprzedał Mirosławowi D. samochód ciężarowy za kwotę 150 000 złotych. Umówili się jednak, że w umowie wskażą kwotę 70 000 złotych. Ustnie umówili się, że Mirosław D. uiszcza należność w ratach. Pierwsza rata wynosiła właśnie 70 000 złotych. Długa rata w wysokości 80 000 złotych miała być uiszczona po dwóch miesiącach. Mirosław D. nie uiszczył jednak drugiej raty. Kiedy Jarosław B. zaczął się o nią upominać oświadczył mu, że w umowie wpisana jest kwota 70 000 złotych i „tego się będzie trzymać”. Zdenerwowany Jarosław B. zawiadomił organy ścigania i przedstawił rzeczywisty przebieg wydarzeń.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Jarosława B. i Mirosława D.

2. Weronika S. była majątną osobą. W domu posiadała sejf, w który przechowywała znacznej wartości biżuterię. Wiedział o tym syn jej siostry Przemysław R. Drzwi sejfu był zabezpieczony zamkiem elektronicznym. Przemysław R. opowiedział o sejfie i przechowywanej w niej biżuterii koledze Romanowi M., który zaczął namawiać go do okradzenia ciotki. Nie wiedział jednak, że Przemysław R. powziął już taki zamiar. Chciał jednak dokonać kradzieży sam i nie dzielić się zyskami. Dysponował kluczem do domu samotnie mieszkającej ciotki. Dorobił go w taki sposób, że ciotka się nie zorientowała. Kiedy Weronika S. wyjechała wszedł do jej domu i próbował otworzyć sejf przy pomocy młotka, siekiery i innych twardych przedmiotów, ale wszystko okazało się bezskuteczne. Wychodząc uszkodził drzwi wejściowe pozorując włamanie. Szkada wyniosła 1 500 złotych. Wszczęto postępowanie przygotowawcze i w jego toku przesłuchano w charakterze świadka Przemysława S., który zeznał, że sprawcą włamania i próby otwarcia sejfu na pewno był Roman M., który nakłaniał go do okradzenia ciotki.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Przemysława R. i Romana M.

3. Wiesław S. i Tomasz C. wybili szybę w oknie gabinetu lekarskiego Ignacego W. Przez powstały otwór weszli do wnętrza. Ich celem było dokonanie kradzieży leków, które były zarazem środkami psychotropowymi. Od lat bowiem zażywali narkotyki. Po przeszukaniu gabinetu stwierdzili, że nie ma w nim takich leków. Znaleźli jednak torbę Ignacego W., w której były druki recept. Zabrali te recepty. Zakładali, że być może w przyszłości wykorzystają je, aby uzyskać przedmiotowe leki. Po dwóch dniach jednak zniszczyli druki i wyrzucili do kontenera na śmieci.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Wiesława S. i Tadeusza C.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 21

1. Szymon S. pracował za granicą. Postanowił jednak wybudować w Polsce dom. Po uzyskaniu stosownych pozwoleń zawarł ustną umowę z Piotrem K., który prowadził firmę budowlaną. „Dogadali się”, jaki zakres prac wykona Piotr K. Tytułem zaliczki Szymon S. wręczył mu, bez pokwitowania, 30 000 złotych i wyjechał do pracy za granicę. Po upływie trzech miesięcy przyjechał do Polski. Stwierdził, że Piotr K. nie wykonał żadnych prac. Próbował porozmawiać z nim, aby uzyskać jakieś wyjaśnienie, ale ten unikał go. Kiedy Szymon S. odwiedził go w domu i zażądał zwrotu pieniędzy odpowiedział mu, że „nic nie wie o pieniądzach i nikt mu nic nie udowodni”. Szymon S. postanowił zmusić Piotra K. do zwrotu pieniędzy. Poprosił o pomoc Mateusza D., któremu przedstawił przebieg wydarzeń. Razem napadli na Piotra K., gdy wracał wieczorem z baru. Grożąc mu nożem zmusili go do wejścia do samochodu i wywieźli do lasu. Kazali mu zatelefonować do żony z telefonu komórkowego i nakazać jej przywiezienie 30 000 złotych. Zagrozili, że pozbawią go życia, jeżeli żona nie przywiezie pieniędzy. Piotr K. zatelefonował do żony, opisał jej sytuację, a ona w ciągu godziny przywiozła pieniądze i przekazała napastnikom. Piotr K. został uwolniony.

Dokonaj prawnie – karnej oceny zachowania Szymona S., Mateusza D. i Piotra K.

2. Dariusz W. wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 16 kwietnia 2014 r. został skazany za przestępstwo z art. 159 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności, którą odbył w całości w okresie od 18 czerwca 2014 r. do 18 czerwca 2015 r. Wyrokiem tego samego sądu z dnia 21 lipca 2014 r. Dariusz W. został skazany za przestępstwo z art. 284 § 1 k.k., popełnione w marcu 2014 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Kary tej Dariusz W. nie odbywał. W dniu 25 sierpnia 2015 r. został wydany wyrok łączny, w którym połączono wymienione kary i orzeczono karę łączną roku pozbawienia wolności i zaliczono na jej poczet okres odbytej kary w pierwszej sprawie. W dniu 16 grudnia 2015 r. Dariusz W. popełnił przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i przestępstwo z art. 158 § 1 k.k.

Czy Dariusz W. odpowie w warunkach art. 64 § 1 k.k.? Proszę uzasadnić swoje stanowisko.

3. Zenon N. poruszał się samochodem osobowym ulicami miasta. W pewnym momencie zaczął wyrzucać przez otwarte okno na ulicę niedopałki papierosów z popielniczki oraz pogniecione karki papieru. Pełniący służbę patrolową policjanci zauważyli to i tzw. „lizakiem” nakazali Zenonowi N. zatrzymanie się, ale on nie zastosował się do tego sygnału i przyspieszył. Po 10 minutach został jednak doścignięty przez policjantów i zatrzymany. Okazało się, że prowadzony przez niego pojazd nie miał aktualnych badań technicznych.

Dokonaj prawnie – karnej oceny zachowania Zenona N.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 22

1. W dniu 2 lipca 2015 roku około godz. 22.30 Adam N. spacerował ulicami Białegostoku. Jego elegancki wygląd wzbudził zainteresowanie Jana K. Podszedł więc do Adama N. i grożąc mu pobiciem zażądał oddania portfela. Adam N. stanowczo odmówił, tym bardziej, że w portfelu miał 350 zł. Po tym oświadczeniu pokrzywdzonego Jan K., nie wdając się w jakiegokolwiek dalsze dyskusje, uderzył Adama N. pięścią w twarz, łamiąc mu nos. W tym momencie do zajścia włączył się przechodzący w pobliżu policjant Ryszard G., który miał na sobie mundur, choć był po służbie, a który dokonał zatrzymania Jana K. W trakcie zatrzymania Jan K. dwukrotnie uderzył pięściami Ryszarda G. w klatkę piersiową, ale nie spowodował u niego żadnych obrażeń. Prokurator oskarżył Jana K. o przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. w zb. z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz o przestępstwo z art. 217 § 1 k.k. (objął ściganiem ten czyn na podstawie art. 60 § 1 k.p.k.).

Czy postawione Janowi K. zarzuty są trafne w realiach przedstawionego stanu faktycznego? Proszę uzasadnić swoje stanowisko.

2. Alina C. miała dwadzieścia lat. Pozostawała pod opieką matki Leokadii C., ponieważ była chora psychicznie. Cierpiała na schizofrenię. Wiedział o tym jej sąsiad pięćdziesięciosześcioletni Mariusz L. Niekiedy matka Aliny C. pozostawiała ją pod opieką sąsiada, gdy musiała wyjść i nie mogła jej ze sobą zabrać. Alina C. przebywała wówczas w mieszkaniu Mariusza L., który był wdowcem. W trakcie jednej z takich sytuacji, Mariusz L. zaczął dotykać rękami piersi Aliny C., a następnie rozebrał ją i odbył z nią stosunek płciowy. Po dwóch miesiącach Leokadia C. zorientowała się, że Alina C. jest w ciąży. Domyśliła się, że sprawcą ciąży córki jest Mariusz L. Udała się do niego i zażądała 20 000 złotych. Zagroziła, że w przeciwnym razie zawiadomi organy ścigania. Mariusz L. przestraszył się. Zgodził się zapłacić żadaną kwotę, ale pod warunkiem, że ciąża zostanie usunięta. Lekarz ginekolog Leszek B. przeprowadził zabieg usunięcia ciąży w swoim prywatnym gabinecie. Uczynił to na prośbę Leokadii C. i Mariusza L. i zażądał za to 10 000 złotych. Zastrzegł też, że cała sprawa musi pozostać w tajemnicy, ponieważ zabieg był nielegalny. Koszty zabiegu poniósł Mariusz L. Wręczył też Leokadii C. kwotę 20 000 złotych.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Mariusza L., Leokadii C. i Leszka B.

3. Klub Sportowy „S” zorganizował wyjazd kibiców miejscowej drużyny piłki nożnej na mecz do miasta położonego w odległości 150 km. Wynajęto trzy autokary. Na pierwszym postoju wielu kibiców zakupiło piwo i spożywało stojąc na chodniku. Wykrzykiwali przy tym słowa wulgarne wobec przechodzących osób. Czynili to m.in. Jan S., Jerzy D. i Grzegorz R. Jeden z przechodniów zawiadomił Policję. Przybyli na miejsce policjanci stwierdzili, że wymienieni trzej mężczyźni mieli ze sobą noże i metalowe rurki o długości 60 cm.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Jana S., Jerzego D. i Grzegorza R.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 24

1. Pracująca w przedszkolu Janina S. nadzorowała dzieci, które bawiły się na placu zabaw. Plac ten położony był tuż przy przedszkolu. Jedna z huśtawek nie nadawała się do użytku, ponieważ nie była należycie przytwierdzona do podłoża. Janina S. o tym wiedziała i nie pozwalała dzieciom z niej korzystać. W pewnym momencie zauważyła idącą ulicą swoją koleżankę Małgorzatę B. Zaczęła z nią rozmawiać. W toku rozmowy zapytała Małgorzatę B. czy mogłaby ją zastąpić na pół godziny w opiece nad dziećmi, ponieważ chciałaby zrobić zakupy. Małgorzata B. zgodziła się, choć nie była pracownicą przedszkola. Janina S. nie powiedziała jej, że jedna z huśtawek jest uszkodzona. Chwilę po odejściu Janiny S. jedno z dzieci zaczęło się huścić na wspomnianej huśtawce. Huśtawka się przewróciła i przygniotła dziecko, które doznało ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Wszczęto postępowanie przygotowawcze, w toku którego Janinie S. i Małgorzacie B. postawiono zarzut popełnienia przestępstwa z art. 156 § 2 k.k.

Czy postawiony zarzut jest słuszny? Proszę uzasadnić swoje stanowisko.

2. Paweł C. nakłaniał Czesława L. i Mateusza G. do popełnienia przestępstwa oszustwa – Piotr D. miał być wprowadzony w błąd i doprowadzony do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 250 tysięcy złotych. Nakłanianie okazało się nieskuteczne wobec Czesława L. Nie wzbudziło w nim zamiaru popełnienia wspomnianego przestępstwa. Natomiast Mateusz G. zdecydował się na popełnienie tego przestępstwa. Dokonał go tydzień później. Dzień po dokonaniu tego przestępstwa Paweł C. stawiał się w Komisariacie Policji i przedstawił wszystkie istotne okoliczności jego popełnienia oraz wskazał na osoby, które podzegał. Na rozprawie podtrzymał te wyjaśnienia, które były zgodne z prawdą.

Czy sąd winien zastosować wobec Pawła C. nadzwyczajne złagodzenie kary, o którym mowa w art. 60 § 3 k.k.? Proszę uzasadnić swoje stanowisko.

3. W dniu 10 stycznia 2014 r. Paweł S. dokonał kradzieży mienia o wartości 350 złotych. Trzy dni później dokonał przywłaszczenia mienia o wartości 300 złotych. Nie działał ze z góry powziętym zamiarem. Wyrokiem z dnia 14 grudnia 2014 r. został uznany przez sąd za winnego dokonania dwóch wykroczeń kwalifikowanych z art. 119 § 1 k.w. i wymierzono mu za oba te wykroczenia jedną karę grzywny. Apelację od tego wyroku wniósł obrońca Pawła S. Sąd odwoławczy wyrokiem z dnia 18 czerwca 2015 r. uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania. Na rozprawie w dniu 18 lutego 2016 r. sąd ponownie rozpoznający sprawę wydał wyrok, w którym uznał Pawła S. za winnego obu zarzucanych mu wykroczeń i za każde z nich wymierzył mu karę grzywny, a następnie orzekł karę łączną. Sąd uznał też, że nie doszło do przedawnienia karalności wykroczeń, ponieważ na skutek uchylenia poprzedniego wyroku „przedawnienie rozpoczęło na nowo swój bieg od dnia 18 czerwca 2015 r.”

Czy ostatni z opisanych wyroków zawiera błędy i czy stanowisko sądu dotyczące biegu terminu przedawnienia jest prawidłowe? Proszę uzasadnić swoje stanowisko.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 25

1. Ludwik S. w godzinach wieczornych wszedł do sklepu spożywczego i wycelował do sprzedawczynie Renaty W. imitacją pistoletu. Jednocześnie zażądał od niej wydania pieniędzy z utargu. Renata W. była przekonana, że napastnik mierzy do niej z prawdziwej broni palnej. Obawiając się o swoje życie wydała Ludwikowi S. cały utarg. Była to kwota 6 500 złotych. Ludwik S. wybiegł ze sklepu. Za nim wyszła na ulicę sprzedawczynie, która krzyczała „łapać złodzieja”. Jeden z przechodniów Lucjan O. ruszył za Ludwikiem S., ale gdy go dogonił został przez niego kilkakrotnie uderzony pięściami w głowę. Na skutek tych uderzeń Lucjan O. doznał obrażeń, które naruszyły prawidłowe czynności narządów jego ciała na okres powyżej 7 dni. Kilka dni później Ludwik S. został zatrzymany. W trakcie zatrzymania proponował funkcjonariuszowi Policji Jackowi K. kwotę 4 000 złotych w zamian „za puszczenie go wolno”. Kiedy Jacek K. odmówił został opluty przez Ludwika S.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Ludwika S.

2. W sprawie prowadzonej przed Sądem Rejonowym w M. Artur S. został powołany jako biegły do wyceny wartości nieruchomości. Miało to istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia w sprawie. Artur S. pracował wówczas nad kilkoma opiniami dla innych sądów. Brakowało mu czasu. Nie chciał jednak uchybić wyznaczonemu terminowi. Wycenił więc nieruchomość, ale nie przeanalizował dokładnie jej położenia i cen, jakie nieruchomości osiągały w tej okolicy, a była to bardzo atrakcyjna okolica. W efekcie okazało się, że znacząco zaniżył wartość nieruchomości. Dopiero przed rozprawą dokładnie przeanalizował wartość przedmiotowej nieruchomości i składając ustną opinię przed sądem podał już rzetelną wartość, odpowiadającą rzeczywistości. Przyznał też, że wydając pisemną opinię pomylił się, co wynikało z braku staranności, a co wiązało się z brakiem czasu. Przeprószył za swoje zachowanie.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Artura S.

3. Tomasz S. był właścicielem zakładu naprawy samochodów. Nabył w sklepie motoryzacyjnym części do samochodów za kwotę 4 000 złotych. Właściciel sklepu oświadczył, że wystawi mu fakturę za kilka dni, ponieważ teraz nie ma czasu. Mimo to faktury nie wystawił, choć Tomasz S. kilkakrotnie go to prosił. Gdy właściciel sklepu zaczął go unikać zawiadomił organy ścigania .

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania właściciela sklepu motoryzacyjnego.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 26

1. Piotr M, po uprzednim wybiciu szyby, otworzył drzwi do samochodu Audi A3 należącego do Marii N. Wybijając szybę miał jedynie zamiar zaboru w celu przywłaszczenia komputera (laptopa), który leżał na tylnym siedzeniu pojazdu. Wartość komputera wynosiła 2 500 złotych. Gdy znalazł się już w samochodzie zauważył, że pod fotelem pasażera z przodu znajduje się aparat fotograficzny. Ostatecznie Piotr M. postanowił skorzystać z okazji i pojechać przedmiotowym samochodem do miejscowości położonej w odległości 20 km, gdzie zamieszkiwał. Uruchomił pojazd poprzez zwarcie instalacji elektrycznej i udał się do miejsca swojego zamieszkania. Tam pojazd zaparkował na jednej z ulic. Opuszczając samochód zabrał w celu przywłaszczenia zarówno komputer, jak i aparat fotograficzny. Wartość tego ostatniego wynosiła 350 złotych.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Piotra M.

2. Tadeusz N. od 2007 roku prowadził działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży materiałów budowlanych. Interes prosperował bardzo dobrze, aż do momentu, kiedy niemal naprzeciwko otwarta została konkurencyjna firma, tj. również zajmująca się sprzedażą materiałów budowlanych. Wówczas zyski zaczęły gwałtownie maleć, a Tadeusz N. nie mógł sprostać konkurencji cenowej. Próbował negocjować z właścicielem nowej firmy – Albertem W. – aby przeniósł swoją firmę w inne miejsce, ale ten nie zamierzał negocjować. Tadeusz N. opowiedział o swoich kłopotach Mariuszowi N., który był jego bratem. Mariusz N. postanowił pomóc Tadeuszowi N., ponieważ dużo mu zawdzięczał i nie chciał, aby ponosił on straty finansowe. Dlatego też, bez jego wiedzy, wieczorem zaczął się pod firmą Alberta W., a kiedy ten późnym wieczorem wychodził z utargiem, uderzył go kilkukrotnie pięściami w głowę. Krzyczał przy tym do niego: „Daję ci tydzień na zamknięcie firmy, a jak tego nie uczynisz to cię zabiję. Zajmij się czymś innym i przestań szkodzić mojemu bratu”. Mariusz N. zbiegł z miejsca zdarzenia.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Mariusza N.

3. Szymon S. był uczestnikiem kursu nauki jazdy. Przygotowywał się do egzaminu. Przed jednym z wyznaczonych kursów wypił trzy piwa. Instruktor, który miał mieć z nim jazdę wyczuł od niego alkohol, ale z uwagi na to, że był to syn jego kolegi postanowił rozpocząć jazdę. W trakcie jazdy Szymon S. wymusił pierwszeństwo na skrzyżowaniu. Przybyli na miejsce funkcjonariusze Policji poddali go badaniom na zawartość alkoholu. Okazało się, że we krwi miał 0,3 promila alkoholu.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Szymona S. i instruktora jazdy.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 27

1. Piotr D. od kilku lat sprzedawał płyty CD z filmami pornograficznymi z udziałem małoletnich i uczynił sobie z tego procederu stałe źródło dochodu. Filmy przywoził z Niemiec i Francji. Marek M. nabył od niego 5 takich płyt. Znajdujące się na nich filmy oglądał w czasie libacji alkoholowych razem ze swoją konkubiną Natalią S. Oglądanie takich filmów podniecało ich seksualnie. Podczas trzech takich libacji obecny był czternastoletni Jan W., kuzyn Natalii S. Za każdym razem Marek M. podawał mu piwo i pozwalał na oglądanie wspomnianych filmów. Dwukrotnie też w jego obecności odbył stosunek seksualny z Natalią S. Oboje twierdzili, że lepiej, aby przekonał się naocznie „jak to jest, a nie uczył się na ulicy”.

Dokonaj prawno – kraniej oceny zachowania Piotra D., Marka M. i Natalii S.

2. Patryk B. podszedł w nocy do stojącego na chodniku funkcjonariusza Policji Marka W. i przyłożył mu nóż do brzucha. Powiedział jednocześnie, aby nie wykonywał żadnych ruchów bo pozbawi go życia. Marek W. przestraszył się i nie reagował kiedy napastnik wyjął mu z kabury broń palną. Po chwili Patryk B. oddalił się z miejsca zdarzenia, zabierając broń. Tej samej nocy udał się do swojego kolegi Ryszarda G. i poprosił go o przechowanie plecaka. Powiedział, że to dla niego bardzo ważne, ponieważ obawia się, że będzie miał przeszukanie w domu. Ryszard G. był zdziwiony wizytą o tak późnej porze, ale zgodził się przechować plecak. Zapytał jednak co w nim jest „tak cennego”. Patryk B. odpowiedział „lepiej nie pytaj”. Po wyjściu Patryka B. z mieszkania Ryszard G. otworzył plecak i stwierdził, że jest w nim pistolet. Była to broń zabrana policjantowi. Dwa dni później Ryszard G. zaniósł plecak z bronią do Komisariatu Policji i opisał przebieg wydarzeń.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Patryka B. i Ryszarda G.

3. Mieczysław M. przeprowadzał gruntowny remont swojego mieszkania. Większość prac wykonywał sam. Często wykonywał prace remontowe po godz. 22.00, a zdarzało się, że nawet po północy. Mieszkańcy sąsiednich mieszkań skarżyli się na hałas, który uniemożliwia im nocny wypoczynek, ale Mieczysław M. nie przejmował się ich skargami. Kiedy interweniowali wezwani przez sąsiadów policjanci podał fałszywe dane osobowe i oświadczył, że „jest tylko pracownikiem budowlanym, a nie właścicielem”, ale gdy pojawili się sąsiedzi podał swoje prawdziwe dane.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Mieczysława M.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 28

1. Bolesław G. prowadził przedsiębiorstwo budowlane. Od paru miesięcy jego zyski zaczęły maleć. Poprosił czterech swoich pracowników na rozmowę i oświadczył im, że obecne dochody nie pozwalają na ich dalsze oficjalne zatrudnianie, gdyż podatki i składki na ubezpieczenie społeczne są zbyt wysokie. Musi ich zwolnić, ale mogą dalej u niego pracować „na czarno”. Nie będzie musiał odprowadzać od ich wynagrodzeń podatków i składek na ubezpieczenie społeczne. Taka sytuacja trwała 10 miesięcy. Po upływie tego czasu pracownicy postanowili wyjawić zaistniałą sytuację stosownym organom.

Dokonaj prawo – karnej oceny zachowania Bolesława G.

2. Jan K. przebywał w parku w Lesznie. W pewnym momencie zauważył, że młody mężczyzna kładzie na ławce aparat fotograficzny i jednocześnie oddala się kilka metrów od ławki. Jan K. postanowił wykorzystać ten moment. Zabrał aparat i zaczął uciekać. Po przebiegnięciu około 600 metrów oglądnął się i nie zauważył, aby ktoś go gonił. Przystanął i zaczął oglądać aparat. W tym momencie dobiegł do niego właściciel aparatu, którym okazał się Piotr W. Pokrzywdzony chwycił aparat i chciał go wyrwać z rąk Jana K. Ten jednak go odepchnął, uderzył dwukrotnie pięścią w twarz i zbiegł z miejsca zdarzenia. Na skutek zadanych ciosów Piotr W. doznał obrażeń naruszających czynności narządów jego ciała na okres poniżej 7 dni.

Dokonaj prawo – karnej oceny zachowania Jana K.

3. Franciszek S. zatelefonował do kilku prokuratur i zasłaniając usta chusteczką poinformował, że w gmachu jest bomba, która za pół godziny wybuchnie, choć wiedział, iż jest to nieprawda. Zrobił to „dla zabawy”. We wszystkich prokuraturach zarządzono ewakuację osób znajdujących się w budynkach. Wezwano policjantów zajmujących się m.in. zabezpieczeniem pirotechnicznym. Po trwających około dwóch godzin sprawdzeniach nie odnaleziono żadnych materiałów wybuchowych i odwołano ewakuację. Stres wywołany ewakuacją i związany z tym strach były przyczyną zawału serca jednego ze starszych pracowników prokuratury, który od kilku lat chorował na serce. Pracownik ten trzy tygodnie przebywał w szpitalu, a następnie przeszedł kilkutygodniową rekonwalescencję.

Dokonaj prawo – karnej oceny zachowania Franciszka S.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 30

1. Kazimierz S. często popełniał wykroczenia drogowe. Obawiał się, że w końcu utraci prawo jazdy. Jego kolega Cezary T. doradził mu, aby złożył w urzędzie wniosek o wydanie wtórnika prawa jazdy i jednocześnie oświadczył, że oryginał tego dokumentu zagubił. W efekcie będzie posiadał dwa dokumenty i gdy zatrzymają mu oryginał prawa jazdy będzie posługiwał się wtórnikiem. Kazimierz S. posłuchał rady kolegi i rzeczywiście złożył w stosownym urzędzie fałszywe oświadczenie o zagubieniu prawa jazdy i uzyskał jego wtórnik. Podczas jednej z kontroli przypadkowo podał funkcjonariuszowi zarówno oryginał, jak i wtórnik prawa jazdy. Policjant postanowił jednak „przymknąć na to oko”, ponieważ brat Kazimierza S. był jego bliskim kolegą. Zwrócił Kazimierzowi S. oryginał prawa jazdy, a wtórnik podarł i wyrzucił do kosza.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Kazimierza S., Cezarego T. i policjanta.

2. W toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego komornik zajął rzeczy ruchome stanowiące własność Dariusza S. Były to maszyny rolnicze oraz dwa samochody osobowe. Dozorcą zajętego mienia został ustanowiony Ryszard F. Po kilku dniach Ryszard F. pozwolił zabrać maszyny i samochody Dariuszowi S. Otrzymał za to stosowne „wynagrodzenie”. Zawiadomił jednocześnie organy ścigania o kradzieży maszyn i samochodów. Przesłuchany w charakterze świadka zeznał, że nie wie kto mógł dokonać kradzieży. Postępowanie zostało umorzone z powodu nie wykrycia sprawcy. Roszczenie wierzyciela, na rzecz którego było prowadzone postępowanie egzekucyjne, nie zostało zaspokojone. Dariusz S. sprzedał maszyny i samochody, a pieniądze zatrzymał dla siebie.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Dariusza S. i Ryszarda F.

3. Maciej R. był miłośnikiem wojskowości, choć sam nie odbywał służby wojskowej. Od swojego kolegi Albina B., również miłośnika wojskowości, nabył mundur pułkownika Wojska Polskiego. Mundur ten nosił podczas uroczystości państwowych i podawał się za pułkownika. Kupując mundur od Albina B., nie ukrywał przed nim, w jaki sposób będzie go wykorzystywał.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Macieja R. i Albina B.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 31

1. W jednym z lokali w mieście W. doszło do zabójstwa dwóch osób. Zabójstwa były związane z porachunkami pomiędzy grupami przestępczymi. W trakcie oględzin zabezpieczono blat stołu oraz kieliszki, na których znajdowały się odciski palców sprawców. Dowody te były bardzo ważne, ponieważ nie ustalono żadnych bezpośrednich świadków zdarzenia. Znalezione odciski zabezpieczono na stosownych foliach. Wszystkie te przedmioty zostały złożone do depozytu Policji. Odpowiedzialnym za depozyt był funkcjonariusz Policji Szczepan F. Dwa dni po oględzinach Szczepan F. wyniósł niepostrzeżenie z depozytu wymienione przedmioty, w tym folie, na których znajdowały się ślady i zniszczył. Uczynił to na prośbę Waldemara D., który zapłacił mu za to 50 000 złotych.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Szczepana F. i Waldemara D.

2. Jan C. wyjeżdżał na rok do pracy za granicę. Poprosił swoją znajomą Julię W., aby zaopiekowała się jego mieszkaniem. Chodziło o podlewanie kwiatów i wietrzenie. Julia W. bez wiedzy Jana C. zawarła umowę najmu jego mieszkania z Sebastianem R. W umowie oświadczyła, że jest właścicielką mieszkania. Najem trwał 10 miesięcy. Julia W. uzyskała z tego tytułu 15 000 złotych. Po zakończeniu umowy, Sebastian R. na prośbę Julii W. oddał jej swój egzemplarz umowy. Sporządzono tylko dwa egzemplarze. Oba zostały zniszczone przez Julię W. Jan C. dowiedział się o tym, że jego mieszkanie było przedmiotem najmu. Zażądał od Julii W., aby przekazała mu uzyskane z tego tytułu pieniądze, ale ona odmówiła. Jan C. zawiadomił organy ścigania.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Julii W.

3. Artur D. pracował w spółce „X” zajmującej się sprzedażą butli z gazem ziemnym. Był kierowcą, którego zadaniem było dostarczanie butli do klientów. Poza oficjalnym obiegiem sprzedał on gaz w butlach o wartości 320 złotych. Został oskarżony o kradzież energii, tj. o popełnienie przestępstwa z art. 278 § 5 k.k.

Czy postawiony Arturowi D. zarzut jest trafny? Proszę uzasadnić swoje stanowisko.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 32

1. Damian S. był dyrektorem w dużym zakładzie i z tego tytułu przewodniczył komisji konkursowej, która miała wyłonić kandydata na jedno ze zwolnionych stanowisk pracy. Wyniki miały być ogłoszone za dwa tygodnie. Przebywając wieczorem w restauracji Damian S. spotkał jedną z uczestniczek konkursu Małgorzatę G., która przysiadła się do jego stolika. W trakcie rozmowy okazało się, że jest ona w trudnej sytuacji życiowej. Ma bowiem duży kredyt, którego od kilku miesięcy nie spłaca, ponieważ straciła pracę. Istnieje duże prawdopodobieństwo, że jej mieszkanie zostanie zajęte, a ma na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci. Damian S. powiedział, że może zapewnić jej przychylność w konkursie, ale pod warunkiem, że spotka się z nim kilka razy i odbędą stosunki płciowe. Małgorzata G. zgodziła się. Spotkali się trzykrotnie i odbyli stosunki płciowe. Mimo to Małgorzata G. nie została zatrudniona. Nadto, Damian S. w tym samym czasie spotykał się z siedemnastoletnią Lidią B., z którą kilkakrotnie odbył stosunki płciowe i za każdym razem płacił jej 200 złotych.

Dokonaj prawo – karnej oceny zachowania Damiana S.

2. Jan B. stracił pracę. Miał na utrzymaniu żonę i dwoje dzieci. Żona wprawdzie pracowała, ale jej wynagrodzenie było niskie. Zbliżał się okres zimowy. Jan B. poprosił swojego brata Tadeusza B., który był hydraulikiem, aby przerobił instalację grzewczą w jego domu. W efekcie licznik ciepła miał wskazywać zaniżone wartości. Tadeusz B. spełnił prośbę brata. W sezonie zimowym Jan B. płacił zaniżone rachunki. Łącznie szkoda po stronie MPEC w W. wyniosła 3 000 złotych. Jan B. dokonał też kradzieży energii elektrycznej o wartości 350 złotych. W tym celu dokonał stosownego „obejścia” licznika, ale żeby to uczynić musiał zerwać kłódkę zabezpieczającą skrzynkę z licznikiem.

Dokonaj prawo – karnej oceny zachowania Jana B. i Tadeusza B.

3. Marek W. wybrał z bankomatu 200 złotych. Nagle podszedł do niego Grzegorz T., wyrwał mu pieniądze z ręki i zaczął uciekać. Marek W. dogonił go, ale wówczas Grzegorz T. użył ręcznego miotacza gazu i oszołomił go. Pokrzywdzony nie odniósł żadnych obrażeń. Policja skierowała do sądu wnioski o ukaranie Grzegorza T. za wykroczenie z art. 119 § 1 k.w.

Czy przyjęta przez Policję kwalifikacja czynu Grzegorza T. jest prawidłowa? Proszę uzasadnić swoje stanowisko.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 33

1. Euzebiusz G. został skazany prawomocnymi wyrokami:
 - za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności, którą odbył w całości i opuścił zakład karny w dniu 3 października 2012 r.,
 - za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w lutym 2013 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą również odbył w okresie od 4 czerwca 2013 r. do 4 czerwca 2015 r.

W lipcu 2016 r. Euzebiusz G. dopuścił się czynu z art. 157 § 1 k.k., który prokurator w akcie oskarżenia zakwalifikował w zw. z art. 64 § 2 k.k.

Czy prokurator słusznie zakwalifikował czyn Euzebiusza G. w zw. z art. 64 § 2 k.k.? Proszę uzasadnić swoje stanowisko.

2. Dariusz C. z wykształcenia był chemikiem. Domowym sposobem skonstruował bombę. Umieścił ją w nocy pod jednym z samochodów, zaparkowanym przy popularnym placu w mieście. Bomba była wyposażona w nadajnik, który umożliwiał jej zdalne wysadzenie. Dariusz C. chciał to uczynić następnego dnia, gdy na placu będzie dużo ludzi. Jego celem było bowiem spowodowanie śmierci wielu osób. Chciał w ten sposób zemścić się na władzach miasta za to, że został zwolniony z pracy w jednym z urzędów. Jeden z przechodniów dostrzegł jednak rano torbę umieszczoną pod samochodem, w której była bomba. Zawiadomił Policję. Bomba została rozbrojona i zabezpieczona. Biegli uznali, że wybuch zabezpieczonej bomby, w miejscu w którym się znajdowała, mógł doprowadzić do śmierci lub obrażeń ciała wielu osób.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Dariusza C.

3. W trakcie przeszukania domu Tomasza S. znaleziono dwie sztuki amunicji do broni palnej. Znaleziono też wytrychy. Tomasz S. przyznał, że amunicję skradł swojemu koledze kilka miesięcy temu. Była to amunicja starego typu. Wartość znalezionej amunicji została ustalona na kwotę 30 złotych. Jeżeli chodzi o wytrychy, to Tomasz S. stwierdził, że sam je wykonał i chciał w przyszłości wykorzystać do kradzieży z włamaniem, ale w rzeczywistości nigdy ich nie wykorzystał.

Dokonaj prawno – karnej oceny zachowania Tomasza S.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 34

1. Dwudziestoletni Andrzej P. w jednej sprawie sądzony był za przestępstwa : z art. 157 § 1kk oraz z art. 286 § 1 kk. Sąd za pierwsze z przestępstw orzekł karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, za drugie – karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i jako karę łączną – karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił ustalając okres próby na 2 lata i oddając Konrada K. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego. Poza tym na podstawie przepisów art. 71 § 1 kk i art. 33 § 1 i 3 kk sąd wymierzył karę 90 stawek dziennych grzywny ustalając wielkość stawki na 60 złotych.

Proszę ocenić zapadłe orzeczenie pod kątem jego zgodności z przepisami Kodeksu Karnego.

2. Bogdan T. chciał kupić meble do domu, który kończył budować. Nie mając tzw. zdolności kredytowej poprosił znajomego właściciela firmy „T” o wydanie zaświadczenia, że jest w tej firmie zatrudniony i zarabia miesięcznie 4.500 złotych (w rzeczywistości zarabiał 2.200 złotych). Posługując się tym zaświadczeniem uzyskał pożyczkę w banku na zakup mebli, którą w ratach, w terminie przez bank wskazanym spłacił. W trakcie wewnętrznej kontroli w banku ustalono, że zaświadczenie o zatrudnieniu było sfalszowane. Bank złożył zawiadomienie o przestępstwie a prokurator wniósł przeciwko Bogdanowi T. akt oskarżenia o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 273 kk w związku z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk.

Proszę ocenić zasadność zarzutu, wskazując stosowne przepisy prawa i zaproponować treść orzeczenia sądu w tej sprawie.

3. Bracia Leszek i Andrzej H. postanowili założyć uprawę konopi w posiadanej hali po wcześniej prowadzonej hurtowni. W tym celu nabyli 1000 nasion konopi, przygotowali właściwe skrzynki i oświetlenie oraz system nawadniania. Opiekę nad uprawą postanowili powierzyć Karolowi J. , emerytowi którego znali i ufali mu. Karol J. ofertę przyjął i od następnego tygodnia miał rozpocząć współpracę z braćmi H., którzy jednak trzy dni później zostali zatrzymani przez policję w związku z przygotowaniem uprawy konopi. Składając wyjaśnienia bracia wskazali na Karola J. jako osobę, która miała czuwać nad uprawą.

Proszę wyjaśnić, wskazując stosowne przepisy prawa, jak należy zakwalifikować działania braci H., oraz – czy odpowiedzialność karna grozi także Karolowi J.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 35

1. Zenon W. skazany został za czyn z art. 177 § 2 kk w związku z art. 178 kk na karę 4 lat pozbawienia wolności. Sąd orzekł też, na podstawie przepisu art. 42 § 2 kk, środek karny – zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat. Na poczet kary pozbawienia wolności sąd zaliczył Zenonowi W. okres tymczasowego aresztowania od 1 stycznia 2009 roku, kiedy został zatrzymany i zatrzymano mu prawo jazdy, do 1 lutego 2010 roku, kiedy wyrok się uprawomocnił. Od tej daty Zenon W. odbywał karę pozbawienia wolności. 9 grudnia 2011 roku został warunkowo przedterminowo zwolniony. 1 listopada 2015 roku Zenon W. został zatrzymany do rutynowej kontroli podczas kierowania samochodem na drodze publicznej. Okazało się że nie ma prawa jazdy. Prokurator oskarżył w związku z tym Zenona W. o dokonanie przestępstwa z art. 244 kk. Oskarżony podniósł, że wprawdzie nie posiada prawa jazdy ale jest to wykroczenie, zaś okres zakazu nałożonego przez sąd dawno minął.

Proszę zaproponować treść orzeczenia sądu w tej sprawie, wskazując stosowne przepisy prawa.

2. Leokadia Z., wychowująca czworo dzieci ze związków z różnymi mężczyznami, którzy nie łożyli na ich utrzymanie, znalazła się w bardzo trudnej sytuacji nie mogąc opłacić czynszu za mieszkanie oraz za korzystanie z prądu i wody. Zwróciła się w związku z tym do sąsiada Leszka M. o pożyczkę w kwocie 1.200 złotych, którą zobowiązywała się spłacić w ciągu 6 miesięcy. Leszek M. znając sytuację materialną Leokadii Z. i wiedząc, że jest kobietą zaradną i uzyska świadczenia z funduszu alimentacyjnego lub potrzebne pieniądze zarobi – zaproponował jej pożyczkę w kwocie 1.200 złotych, na okres 6 miesięcy, z oprocentowaniem 30 % miesięcznie. Leokadia Z. zgodziła się na te warunki i zawarła umowę pożyczki, której jednak nie mogła w pełni spłacić. Leszek M. wystąpił w związku z tym do sądu cywilnego o zasądzenie na jego rzecz stosownych kwot z tytułu niezapłaconych odsetek. Leokadia Z. poprosiła o pomoc prokuratora.

Proszę wyjaśnić, przywołując stosowne przepisy prawa, czy Leokadia Z. może w tej sytuacji liczyć na pomoc prokuratora czy też winna starać się pożyczkę możliwie szybko spłacić.

3. Mając anonimową informację, że Marian P. nielegalnie poluje (kłusuje) z wykorzystaniem psów – chartów, policjanci dokonali przeszukania jego zabudowań, pod kątem posiadania broni myśliwskiej, tusz i trofeów zwierzęcych oraz chartów. W wyniku przeszukania ustalono, że właściciel posesji posiada jednego psa, mieszańca charta. Marian P. wyjaśnił, że psa kupił na bazarze, do polowań go nie używa, nie jest to chart lecz mieszaniec charta więc nie ma zakazu posiadania takiego psa.

Proszę wyjaśnić, wskazując stosowne przepisy prawa, czy w tej sytuacji Marianowi P. grozi odpowiedzialność karna oraz ewentualny przepadek psa ?

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 36

1. W sprawie o czyn z art. 286 § 1 kk w związku z art. 64 § 1 kk dokonany wspólnie z trzema innymi osobami i dotyczący mienia wartości ponad miliona złotych, Marian P. przyznając się wskazał dotychczas nieujawnionych współsprawców oraz opisał istotne okoliczności związane z dokonaniem przestępstwem. Jego obrońca wniósł więc o nadzwyczajne złagodzenie kary pozbawienia wolności i warunkowe zawieszenie jej wykonania. Prokurator zaoponował podkreślając, że czyn jest wysoce społecznie szkodliwy a sprawca jest recydywistą co wyklucza nadzwyczajne złagodzenie kary a tym bardziej warunkowe zawieszenie jej wykonania.

Proszę zaproponować treść orzeczenia sądu w tej sprawie, wskazując stosowne przepisy prawa.

2. Przemysław M. spostrzegł na ulicy w grupie osób znanego mu policjanta Tomasza P. Przemysław M. podszedł do niego i zażądał dopłaty reszty należności za samochód, który mu swego czasu sprzedał przypominając, że termin zapłaty minął. Policjant Tomasz P. oświadczył, że nie będzie teraz rozmawiał na ten temat bo jest zajęty – zabezpiecza miejsce wypadku drogowego. Przemysław M. krzyknął wówczas głośno „ z ciebie żaden policjant tylko złodziej” po czym spoliczkował Tomasza P. Prokurator postawił Przemysławowi M. zarzuty popełnienia przestępstw z art. 222 § 1 kk i z art. 226 § 1 kk. Obrońca oskarżonego podkreślił, że zajście nie miało żadnego związku z wykonywaniem obowiązków przez policjanta, więc pokrzywdzony winien wystąpić z oskarżeniem prywatnoskargowym, a poza tym jego klient nie powinien odpowiadać za powiedzenie prawdy.

Proszę zaproponować treść orzeczenia sądu w tej sprawie, wskazując stosowne przepisy prawa.

3. Podczas przeszukania dokonanego w związku z podejrzeniem paserstwa, w zabudowaniach gospodarczych Antoniego S. znaleziono przyrządy i naczynia służące do przerobu maku i słomy makowej na środki odurzające. Antoni S. wyjaśnił, że przedmioty te nie są jego własnością, lecz jego szwagra, który pół roku temu na stałe wyjechał z rodziną do Hiszpanii i pozostawił je u niego likwidując mieszkanie. Fakt ten potwierdziła też żona i dzieci Antoniego S.

Proszę wyjaśnić, wskazując stosowne przepisy prawa, czy Antoniemu S. grozi odpowiedzialność karna w związku z wynikiem przeszukania ?

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 37

1. Skłócony z sąsiadami Leon J. namówił 15 – letniego siostrzeńca, Krzysztofa P. by ten wybił szybę w oknie domu sąsiadów. Wskazał mu, w które okno najłatwiej będzie mu z podwórka rzucić i dał mu kamień otoczek wielkości dłoni. Krzysztof P. zakradł się pod wskazane okno i rzucił kamieniem zbijając szybę. Kamień ugodził w głowę przebywającą w pokoju Rozalię M. powodując poważne obrażenia w postaci choroby realnie zagrażającej życiu. Przerazony skutkami czynu Krzysztof P. przyznał się do rzucenia kamieniem w wskazał na rolę Leona J. w zajściu.

Proszę wyjaśnić, wskazując stosowne przepisy prawa, czy Krzysztof P. może ponieść karną odpowiedzialność za ten czyn i czy taka odpowiedzialność grozi Leonowi J.

2. Marian C. kierujący w stanie nietrzeźwości samochodem został zatrzymany do rutynowej kontroli przez patrol policji drogowej. Marian C. zwolniwszy podjechał do zatrzymującego go policjanta po czym nagle przyspieszył, zmuszając go do uskoczenia do rowu, po czym odjechał. W wyniku upadku w rowie policjant doznał złamania nadgarstka prawej ręki. Mariana C. po kilkunastu minutach pościgu, zatrzymał inny patrol policji.

Proszę wskazać, przywołując stosowne przepisy prawa, jak będzie się kształtować karna odpowiedzialność Mariana C. za popełniony czyn / czyny ?

3. Na imieninach mieszkańca domu studenckiego bawiło się 12 osób, w tym trzy 17 – letnie licealistki, koleżanki siostry gospodarza. W pewnym momencie jeden z uczestników, Piotr C. zaproponował wszystkim „coś” dla poprawy nastroju i poczęstował środkiem odurzającym w tabletkach. Zażyło go 9 osób, w tym dwie z licealistek, które pochwały się tym faktem w szkole, o czym ktoś powiadomił policję. Piotrowi C. postawiono zarzutu udzielania narkotyków w tym i osobom małoletnim. Piotr C. wyjaśnił, że był przekonany, iż to właśnie licealistki nie przyjęły narkotyków a przestępstwo ma charakter umyślny, więc nie może odpowiadać za udzielenie narkotyku nieletnim.

Proszę ocenić stanowisko oskarżonego i – wskazując stosowne przepisy prawa – zaproponować zakwalifikowanie jego czynu (czynów ?).

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 44

1. Urodzony 22 lutego 1999 roku Ludwik M. poproszony został przez wyjeżdżającego za granicę sąsiada Marka P. by opiekował się przez dwa tygodnie, od 14 do 28 lutego 2016 roku jego domem. Marek P. przekazał Ludwikowi M. klucze do domu prosząc, by co dwa dni podlał kwiaty. Ludwik M. postanowił wykorzystać okazję do okradzenia sąsiada i 16 lutego 2016 roku zbił szybę w drzwiach prowadzących na taras by upozorować włamanie a następnie 16, 18 i 20 lutego 2016 roku wynosił z mieszkania wcześniej przygotowane przedmioty o łącznej wartości 27.000 złotych, zaś 24 lutego 2016 roku zabrał z mieszkania biżuterię o wartości 12.000 złotych. Po ujawnieniu przestępstwa prokurator oskarżył Ludwika M. o czyn z art. 279 § 1 kk w związku z art. 12 kk dokonany w okresie od 16 do 24 lutego 2016 roku. obrońca oskarżonego zakwestionował proponowaną kwalifikację prawną czynów podkreślając, że sprawca dysponował kluczem do domu a przed 22 lutego 2016 roku nie miał ukończonych 17 lat.

Proszę zaproponować treść orzeczenia sądu w tej sprawie, wskazując stosowne przepisy prawa.

2. Dominik P. wyrokiem z 16 czerwca 2016 roku skazany został za czyn z art. 280 § 1 kk i z art. 157 § 2 kk w związku z art. 11 § 2 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności. Na poczet tej kary sąd zaliczył okres tymczasowego aresztowania w tej sprawie od 3 marca 2015 roku do 20 kwietnia 2016 roku, kiedy sąd środek ten uchylił. Strony nie wniosły o doręczenie wyroku z uzasadnieniem. 29 czerwca 2016 roku Dominik P. wziął udział w bójce za co został oskarżony o przestępstwo z art. 158 § 1 kk w związku z art. 64 § 1 kk.

Proszę ocenić zasadność postawionego zarzutu, wskazując stosowne przepisy prawa.

3. Natalia S., uzależniona od narkotyków zdobywała środki odurzające kradnąc je w aptekach. Działając w ten sposób w dniach 17, 22 i 27 maja 2016 roku ukradła, wykorzystując nieuwagę personelu apteki środki odurzające o wartości odpowiednio: 70 zł., 140 zł. i 520 zł. a w dniach 2, 2 i 26 maja 2016 roku dokonał włamań do aptek i zabrała środki odurzające o wartości: 320 zł. zł, 430 zł i 530 zł.

Proszę zaproponować, wskazując stosowne przepisy prawa, kwalifikację prawną działań Natalii S.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 46

1. Anna K. skazana została za przestępstwo z art. 280 § 1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbyła w całości. Rok po opuszczeniu zakładu karnego dokonała przestępstwa przywłaszczenia pieniędzy, które sąd zakwalifikował z art. 284 § 2 kk w związku z art. 64 § 1 kk i wymierzył jej karę 2 lat pozbawienia wolności. W trakcie odbywania tej kary, po roku pobytu w zakładzie karnym, Anna K. grożąc pobiciem zmusiła współosadzoną Marię C. do oddania jej posiadanego w celi kartonu papierosów o wartości 150 złotych. Prokurator oskarżył Annę K. o dokonanie przestępstwa z art. 280 § 1 kk w związku z art. 64 § 2 kk. Oskarżona wniosła przed sądem o zmianę kwalifikacji prawnej czynu na wykroczenie, bo nie użyła przemocy wobec Marii C. i nie ma podstaw do przyjęcia, że działała w warunkach recydywy z art. 64 § 2 kk.

Proszę zaproponować treść orzeczenia sądu w tej sprawie, wskazując stosowne przepisy prawa.

2. Marcin B. prowadzący niewielki sklep, po podsumowaniu kolejnego miesiąca działalności ustalił, że wkrótce będzie musiał ogłosić upadłość. Przejrzawszy listę piętnastu wierzycieli postanowił spłacić dług wobec trzech, z którymi najdłużej współpracował. Po przekazaniu im pieniędzy ogłosił upadłość. Pozostali wierzyciele uzyskali z reszty majątku firmy po 7 % należnych im sum. Zawiadomili więc prokuratora o możliwości popełnienia przestępstwa.

Proszę wyjaśnić, wskazując stosowne przepisy prawa, czy Marcin B. może odpowiadać karnie za podjęte działania ?

3. Magdalena O. prowadząca firmę handlową nie wpłacała w terminie, w okresie od czerwca do końca września 2014 roku należnego podatku VAT, wykorzystując środki pieniężne na doinwestowanie firmy. 20 kwietnia 2015 roku wszczęto przeciwko niej postępowanie karnoskarbowe o czyn z art. 57 § 1 kks które przedłużało się w związku ze stanem zdrowia Magdaleny O. Na rozprawie 29 czerwca 2016 roku obrońca Magdaleny O, wniósł o umorzenie postępowania bo karalność czynu jej zarzuconego uległa przedawnieniu a poza tym niewpłacanie podatku w terminie nie miało charakteru uporczywego bowiem trwało tylko 4 miesiące i wynikało z kłopotów finansowych firmy.

Proszę ocenić, wskazując stosowne przepisy prawa, zasadność stanowiska obrońcy i zaproponować treść orzeczenia sądu.